

POMORZYĆ (17) *vb pf*

Oba o jasne.

inf pomorzyć (2). ◇ *fut 2 sg* pomorzysz (2). ◇ *3 sg* pomorzy (2). ◇ *praet 3 sg m* pomorzył (5). *n* pomorzyło (1). ◇ *3 pl m pers* pomorzyli (3). ◇ *con 2 sg m* byś pomorzył (1). ◇ *3 sg m* by pomorzył (1). ◇ [2 *pl m pers* byście pomorzyli.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

1. *Zabić, wygubić (wielu, wiele); occidere Vulg [kogo, co (żywotne) (pl a. sg w funkcji pl)] (15)*: małem dziathkam vczyń plafr stey to Coloquintidi [...] á prziloż gi na pępek/ po morzyfz [!] w nich chrobaki *FalZioł* III [3²]a, II 23v, IV 38c; *RejPs* 201v; *Leop Num* 16/13; Tám iego towárzyfze wąż Hidrá pomorzył/ Kádmus onego wężá zabił *BielKron* 48v, 96, 417v; *SienLek* 103v; Cefarż y Pátryárchowie Cárogroccy/ pofty Papielkie/ poimác y zwiázác frototnie kazali: y záwieszione ná dálekie ofstrowy/ iáko práwe Chryftufowe męczenniki/ niezbożnie pomorzyli. *SkarJedn* 198; *ArtKanc* R18.

W połączeniach szeregowych (2): [*Mahomet*] brátá włáfnego vdawił/ kfiázętá pobił Bofeńfkie/ drugie w więźieniu pomorzył/ drugie oślepił *BielKron* 253v; Ty Kfiázętá/ Bázylí Mołkiewfki Kniáz wielki/ niektore pobił/ drugie potruł/ drugie w więźieniu po morzył [!] á Páńftwá pobrał *BielKron* 431.

Zwroty: »pomorzyć głodem« = *tradere ad moriendum in fame PolAnt [szyk zmienny] (2)*: *BibRadz 2.Par* 32/11; Interrogabat suos, quis famae plebem necaret, Wywiadował fie od fwych ktoby głodem lud pomorzył. *Mącz* 358b; [Czemuście nas wywiedli ná thę puftynią/ yżbyście otho wflyftek gmin głodem pomorzyli *Leop Ex* 16/3 (*Linde*); malo nathym (<...> ut occideres in deserto aby nálf pomorzil głodem na pvfzci *TomZbrudzBrul Num* 16/13].

[»pragnieniem pomorzyć«: Czemuś nam kazał wynidz z Egiptu/ ábyś nas y dzieci nálfę/ y dobytki/ prágnieniem pomorzył? *Leop Ex* 17/3 (*Linde*).]

2. *Zniszczyć wiele [co (pl) komu] (1)*: Będźie ná polu fucho: zboża nam pomorzy. *LeovPrzep* b3v.

3. *O śnie: Ogarnąć, opanować wielu [kogo (pl)] (1)*:

Zwrot: »snem pomorzyć; [sen pomorzył]« (1): w nocy [...] táiemnie wefzli do namiotu Saulowego/ rzekł Abiffai/ przebodę Saulá tám tym iego ofzczepem? Zákazał mu Dawid [...] Y wyfzli á żaden nie czuł z nich/ bo ie Pan Bog fnem pomorzył. *BielKron* 67v; [Przyszedł sen do nich i tak je pomorzył, Aż każdy przed niem głowę swą ukorzył. *Otwin(?)Erot* 126].

Synonimy: 1. *pobić, pomordować, wytracić, zabić, zniszczyć.*

Formacje współrdzenne cf MORZYĆ.

Cf POMORZENIE, POMORZONY